

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ПРЕЗИДЕНТ

УКАЗ

№ 195
.....

На основание чл. 101, ал. 1 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

ВРЪЩАМ за ново обсъждане в Народното събрание Закона за изменение и допълнение на Закона за военното разузнаване, приет от 44-то Народно събрание на 26 юли 2019 г.

Издаден в София на 05 август 2019 г.

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА: /п/ Румен Радев

Вярно с оригинала,
ДИРЕКЦИЯ "ПРАВНИ ДЕЙНОСТИ"
ГЛАВЕН ЮРИСКОНСУЛТ

Република България
Държавен печат

№02-65..... / 06.08.2019.....

МОТИВИ

**ЗА ВРЪЩАНЕ ЗА НОВО ОБСЪЖДАНЕ В НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ НА ЗАКОНА
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ВОЕННОТО РАЗУЗНАВАНЕ,
ПРИЕТ ОТ 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА 26.07.2019 Г.**

Уважаеми народни представители,

Със Закона за изменение и допълнение на Закона за военното разузнаване се предвижда възможност директорът на Служба „Военна информация“ да бъде и граждански служител, като алтернатива на досегашното изискване да е военнослужещ на действителна военна служба с висше военно звание. Отпада основанието за освобождаване на директора на Службата при навършване на пределната възраст за съответното военно звание, когато е военнослужещ на действителна военна служба, като се допуска да изпълнява длъжността до изтичането на срока, за който е назначен.

Служба „Военна информация“ е най-старата българска специална служба, функционираща под различни названия. Създадена е още в първите години след Освобождението. При приемането на Закона за военното разузнаване през 2015 г. (43-то Народно събрание) въпросът дали директорът на Служба „Военна информация“ да е военнослужещ или граждански служител, е бил дискуссионен. В крайна сметка в пленарното заседание, проведено на 1 октомври 2015 г., Народното събрание подкрепя изискването директорът на Служба „Военна информация“ да е военнослужещ. Същото разбиране надделява и при новото обсъждане, проведено на 5 ноември 2015 г. поради упражняване на вето от президента на Републиката. Така Народното събрание решаващо и двукратно е подкрепило тогава изискването ръководител на военното разузнаване да е военнослужещ на действителна военна служба. Това правило съответства на мястото и значението, което военното разузнаване има за въоръжените сили на Република България. Затова и не мога да се съглася с отстъплението, което се прави със сега приетия закон.

Военното разузнаване е неразделна част от въоръжените сили съгласно чл. 50, ал. 1, т. 3 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ЗОВСРБ). То е сред стълбовете на националната сигурност и е част от структурите, които формират системата за нейната защита. В Конституцията на Република

България уредбата на въоръжените сили е сред основните ѝ начала и свидетелства за предназначението, което Основният закон им отрежда – гарантиране на суверенитета и независимостта на страната и защита на нейната териториална цялост. Това са все категории, без които съществуването на съвременната държава е немислимо и без които тя би изгубила своя облик и идентичност. Именно това предназначение на въоръжените сили налага законовата уредба на дейността им да осигурява изпълнението на техните конституционно възложени задачи.

Военното разузнаване обединява дейността на всички разузнавателни структури и формирования във въоръжените сили на Република България и се осъществява с цел добиване, обработване и предоставяне на разузнавателна информация в интерес на отбраната на страната и на националната сигурност. В съвременните предизвикателства, при които информационното осигуряване е критично условие за ефективното изпълнение на задачите, е важно да бъде последователно проведен принципът на централизираното управление и контрол на разузнавателната дейност, залегнал в чл. 5, т. 4 от Закона за военното разузнаване (ЗВР). В този контекст изискването ръководителят на службата „Военна информация“ (наричана в самия закон „Службата“) да е военнослужещ, е важна гаранция не само за централизацията, но и за изпълнението на основните задачи на Службата, очертани в чл. 12 от ЗВР. Те са свързани не просто с добиване на разузнавателна информация, а и с информация, необходима за отбраната на страната и за защитата на националната сигурност от външни посегателства, рискове и заплахи, а също и разузнавателна информация в интерес на сигурността на операциите и мисиите извън територията на страната, в които участват български военни контингенти и отделни военнослужещи. Служба „Военна информация“ ръководи методически цялата разузнавателна общност във въоръжените сили, планира разузнавателната дейност във видовете въоръжени сили, специфицира информацията, която би следвало да се добие в интерес на отбраната на страната.

За да бъдат изпълнявани ефективно основните ѝ задачи, ръководството на Службата трябва да притежава необходимите специфични познания и професионален опит. Не е случаен фактът, че военнослужещите се обучават в специализирани образователни институции, каквито са военните училища и военните академии, даващи знания в специфичната област на военното дело. Във въоръжените сили единоначалието и субординацията са основни принципи, върху които се изпълняват поставените задачи, както изрично се предвижда в чл. 55, ал. 1 от ЗОВСРБ. Спазването на посочените принципи не е самоцелно, а отразява специфичната организация и ред на функциониране, на които се подчиняват въоръжените сили. Тази концепция ще бъде нарушена, ако се отстъпи от изискването ръководител на военното разузнаване да е военнослужещ.

Възможността Служба „Военна информация“ да се оглави от цивилно лице може да накърни политическия неутралитет като принцип по чл. 5, т. 6 от ЗВР. Това е неизменно изискване към всеки военнослужещ съгласно чл. 182 и 183 от ЗОВСРБ, което е валидно от приемането до освобождаването от военна служба. Ако ръководителят на Служба „Военна информация“ е военнослужещ, през целия му професионален път за него ще важи забраната да членува в политически партии, движения или коалиции с политическа цел. За директор, който е цивилно лице, такова ограничение ще се прилага едва от назначаването, тъй като изискване по чл. 26, ал. 1, т. 8 от ЗВР е лицето да не членува в политически партии и/или коалиции или организации с политическа цел, но не и никога да не е членувало в такива. Това крие сериозен риск от политизиране на военното разузнаване и прави недопустима приетата алтернативност в изискванията към директора на Служба „Военна информация“. Законът трябва ясно да посочва условията за заемане на длъжността, производни от принципите, на които се основава дейността. Ако наред с директора и заместник-директорите са цивилни лица, каквато възможност се съдържа по чл. 25, ал. 1 от ЗВР, в цялото ръководство на Служба „Военна информация“ може да няма нито един военнослужещ. Това противоречи на естеството на дейността и характера на Служба „Военна информация“ като интегрална част от въоръжените сили на Република България.

Допълнението в ал. 4 на чл. 24 от ЗВР внася несъгласуваност със Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност. Без промяна остава чл. 7, ал. 2, т. 5 от този закон относно правомощието на министър-председателя да внася в Министерския съвет предложение до президента на Републиката за назначаване и освобождаване на ръководителя на Служба „Военна информация“, а с приетия Закон за изменение и допълнение на ЗВР същото правомощие се предвижда за министъра на отбраната.

Новата ал. 5 и свързаните с нея промени в ал. 6, 7 и 8 на чл. 24 от ЗВР създават прецедент във въоръжените сили навършването на пределна възраст за съответното военно звание да води до освобождаването от военна служба, но да продължава да се изпълнява длъжността до изтичане на срока, за който военнослужещият е назначен. Това разрушава изначално съществуващата, укрепвана с годините и всеобщо приетата строга йерархична система на израстване на кадрите във въоръжените сили. Без отговор остава въпросът защо такова правило се въвежда само за директора на Служба „Военна информация“, но в други аналогични случаи няма да е допустимо оставането на доказани професионалисти като цивилни лица на длъжности за военнослужещи. Създаване на такава уредба само в ЗВР без наличието на принципни аргументи третира неравно всички други военнослужещи.

Уважаеми народни представители,

По изложените съображения упражнявам правото си по чл. 101, ал. 1 от Конституцията на Република България да върна за ново обсъждане в Народното събрание Закона за изменение и допълнение на Закона за военното разузнаване, приет от 44-то Народно събрание на 26.07.2019 г., като го оспорвам по принцип и в неговата цялост.

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА: /п/ Румен Радев

Вярно с оригинала
ДИРЕКТОР НА
ДИРЕКЦИЯ „КАНЦЕЛАРИЯ“
(Мая Славчева)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ЗАКОН

за изменение и допълнение
на Закона за военното разузнаване

(обн., ДВ, бр. 88 от 2015 г.; изм., бр. 98 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 88 от 2018 г.
и бр. 17 от 2019 г.)

Параграф единствен. В чл. 24 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 думите „на действителна военна служба“ се заличават и накрая се добавя „или граждански служител“.
2. В ал. 4 се създава изречение второ: „Предложението се внася в Министерския съвет от министъра на отбраната.“
3. Създава се нова ал. 5:
„(5) Когато в срока по ал. 1 директорът на Службата навърши пределната възраст за съответното военно звание, се освобождава от военна служба и продължава да изпълнява длъжността до изтичането на срока, за който е назначен.“
4. Досегашната ал. 5 става ал. 6 и в нея т. 3 се изменя така:
„3. при придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 от Кодекса за социално осигуряване;“.
5. Досегашната ал. 6 става ал. 7.
6. Досегашната ал. 7 става ал. 8 и в нея думите „ал. 6“ се заменят с „ал. 7“.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 26 юли 2019 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ (п) Цвета Караянчева

Вярно,
НАЧАЛНИК НА ОТДЕЛ
„АДМИНИСТРАТИВНО ОБСЛУЖВАНЕ“
(Ирина Колева)

Република България
Администрация на Президента

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	901-00-8
Дата	07.08 2019 г.

1555
/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОФИС НА ПРЕЗИДЕНТА

№ 01-00-87(5)
07.08 2019 г.

ДО

**Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ**

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Приложен Ви изпращам препис от Указ № 195 от 5 август 2019 г. на Президента на Република България заедно с Мотивите за връщане за ново обсъждане в Народното събрание на Закона за изменение и допълнение на Закона за военното разузнаване.

С уважение,

**Димитър Стоянов
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР
НА ПРЕЗИДЕНТА НА РЕПУБЛИКАТА**

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ
НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 950-01-203/14.08 2019 г.

На основание чл. 86, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Възлагам на Комисията за контрол над службите за сигурност, прилагането и използването на специалните разузнавателни средства и достъпа до данните по Закона за електронните съобщения да докладва пред народните представители Указ № 195 на Президента на Република България, постъпил на 07.08.2019 г., за връщане за ново обсъждане на Закона за изменение и допълнение на Закона за военното разузнаване, приет от Народното събрание на 26 юли 2019 г. и мотивите към указа.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА